Staničný bufet - Kántriči

```
C                    G                Dmi                Ami
Keď si na kraj sadne tmavá nočná tíš, je to jedno, či si hore a či spíš,
F                G                   Emi           F
stále mávaš pred sebou tú jej tvár, nežné pery si zmenil za pohár,
     C              G        Dmi        C
A čo láska? Túla sa vám po horách, po horách.


Je to dávno, čo ti odišla jak sen, vraj na pár dní, a viac už jej tu niet,
márne vstávaš od piva v nádeji, pri bufete sa nikdy nezjaví
sladký úsmev na jej perách, na perách, na perách.

Pred bufetom stojíš s kríglom v pravici, neutajíš slanú kvapku na líci,
stále mávaš pred sebou tú jej tvár, nežné pery si zmenil za pohár,
A čo láska? Túla sa vám po horách, po horách.
```